

زۆر شت ههیه به ههله دهوترین، بهردهوام وتنهوهیان به تایبەت له لایەن کەسانیکهوه که له نیو دنیای ئەدەب و کۆلتوویدا پێگهیان ههیه، ههلهکان دهکات به شتیککی باو. ئیمه زۆرجار ههلهیهکی باوی لهو جۆرهمان گوێ لێ دهپیته که ئهویش دابهشکردنی جهندهریانە ی ئەدەبه. ئەدەبی ئافرهت، وهک ههلهیهکی باو، سهدان نووسینیشی بۆ تهرخان کراوه، بهلام ئایا رهوایه توخمهندی به مهرامی جیاکرنهوه ئەدەبهی بگریتهوه، وهک چۆن ههموو دیاردهکانی دیکه ی ژبانی مرۆقی گرتۆتهوه!؟

ئەدەب، چرکراوهی بێر و ئەندیشهی مرۆقه و به ئامرازی زمان دهردهبریت. ئەدەب، توخمی نییه و بیتلایه نه و بهرهمی مرۆقه. بهرهمهینهری ئەو ئەندیشهیه نیر بێ، یان مێ، نه له بههای ئەدەبی یهکیکیان کهم دهکاتهوه، نه نرخه بهرهمی ئەوی دیکه یان دهباته سهه. دوو جۆر ئەدەب له ئارادا نییه تا ناوی ئەدەبی ئافرهت و ئەدەبی پیاو بیت، تهنیا یهک ئەدەب ههیه و هی مرۆقه و بۆ مرۆقه. شتواز و ئەزمونی نووسهرهکان جیاوازان، بۆیه نووسینهکانیشیان جیاوازان دهبن. نووسینی پیاویک و پیاویکی دیکه، ژنیک و ژنیککی دیکه، له یهک ناچن، ئەگهرچی ههندی پرهگهز و وینهی هاوبهشیشیان تیدا بیت. هاوبهشی و جیاوازیی پیاو و ئاساین، له نیوانی نیر و مێ و نیر و مێ و نیر و مێ و نیریشدا. ئەگەر ئەدەب توخمهندی تیدا ههباوه و بهرز و نزمی ئاستی نووسین په یهست بوايه به نیر و مێ بوونی ئەدبسهکانهوه، ئەوه بهرزترین خهلاتی ئەدەبی نهدهدرا به دهیان ئەدبی ژن، لهگهڵ دهیان ئەدبی پیاو.

ئەدەب توخمی نییه!

بهرهمی ئەدەبی مۆرکی مرۆقاییهتی و مولکی مرۆقاییهتییه، ئەگەر جهوت ملیار مرۆقهکهی سهرزهمین، ههموویان نووسهر بونايه و لهسهه دیاردهیهکی دیاریکراو، یان بابتهتیکی ئەدەبییان نووسیبایه، جهوت ملیار ماددهی جیاواز بهرهم دههات. خۆی ئەم جیاوازییهیه که مرۆقی کردووه به سهروهی گهردوون و دهولهمنترین بوونهوهی دنیا و گهوهی ئەم زهمینه.

ئەوهی بۆ نووسینی ئەدەب دهستی دایه پیتنوس، جا ههه جۆر و ژانریکی بیت، ئەزمونیکی مرۆقانه پیشکەش دهکات، با چیت ههلهی توخمهندی ئەدەب سهدهپاته نهکینهوه و به بایهخ و یهکسانیهوه پرونینه بهرهمی مرۆقهکان.

مههاباد قهرداغی